

Uitspraak no. 12 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "Van trailer afgereden auto".

Betreft : W.A.-motorrijtuigverzekering / Aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven.

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B.

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Een werknemer van de firma X was bezig een defecte personenauto, welke aan een derde toebehoorde, op het terrein van een garagebedrijf van een trailer af te laden. Dit geschiedt door de auto van de trailer af te duwen. Gesteld wordt dat het de bedoeling is dat men tijdens het rijden in de auto springt om het rempedaal te bedienen. Degene die dat zou doen gleed echter uit, zodat de auto zonder bestuurder van de trailer reed en tegen een geparkeerde auto botste. Beide wagens werden beschadigd. Het geschil betreft de schade aan de geparkeerde auto. Partijen zijn niet verdeeld over de aansprakelijkheid van de ondergeschikte van de firma X, c.q. de werkgever ex artikel 1403 lid 3 B.W.

De bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van de firma X was ten tijde van de aanrijding bij Verzekeraar B ondergebracht. De defecte auto was ten tijde van deze aanrijding krachtens de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen bij Verzekeraar A verzekerd. Laatstgenoemde maatschappij vergoedde de schade. Daarna zocht zij bij Verzekeraar B verhaal omdat zij van oordeel was dat sprake was van een laad- en losrisico. Verzekeraar B wees de verhaalsactie van de hand omdat hij van mening was dat sprake was van een w.a.-motorrijtuigrisico.

Het geschil

In zijn Memorie van Eis stelt Verzekeraar A het volgende:

Onderhavige auto is weliswaar een motorrijtuig en de schade werd derhalve door het motorrijtuig toegebracht, doch in dit geval dient de auto slechts beschouwd te worden als lading, die men bezig was te lossen. Men had met deze defecte auto geen enkele andere intentie, dan hem van de trailer af te laden.

Daarom betreft het hier een laad- en losrisico, welk risico primair gedekt is op de aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven die bij Verzekeraar B werd afgesloten.

-2-

In zijn Memorie van Antwoord stelt Verzekeraar B:

Hier is sprake van burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe een motorrijtuig (de defecte auto) aanleiding kon geven, zodat hier sprake is van een w.a.-motorrijtuigschade. Verzekeraar A dient derhalve voor deze schade op te komen.

Overwegingen van de commissie

Het onderhavige geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 4 van haar reglement, als hoedanig de commissie het in behandeling neemt.

Partijen verschillen van mening over de vraag of sprake is van een laad- en losrisico -welk risico gedekt zou zijn op de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B-, dan wel van een motorrijtuigrisico -welk risico voor wat betreft de met dit motorrijtuig toegebrachte schade gedekt zou zijn op de w.a.-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar A-.

Naar aanleiding van de stelling van Verzekeraar A dat het gaat om een laad- en losrisico constateert de commissie dat in de voorwaarden van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B geen bijzondere regeling is opgenomen voor schade welke is ontstaan tijdens het laden op en lossen van een motorrijtuig. Dit betekent dat de aansprakelijkheid voor schade ontstaan door goederen die worden geladen op of gelost van een motorrijtuig in principe onder de dekking van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B valt, hetgeen ook de samenloopregeling van NVVA en WAV d.d. 25 juli 1959, op blz. 5 in punt 2, vaststelt.

In casu werd de controle verloren over een motorrijtuig tijdens het afrijden vanaf een ander voertuig door degene die er niet meer in slaagde tijdig in de auto te springen en het rempedaal te bedienen.

Uit de voorwaarden van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B blijkt dat uitgesloten is schade toegebracht met of door een motorrijtuig. De commissie is van oordeel dat deze uitsluiting hier werkzaam is, mede in aanmerking genomen het volgende:

- de afrijdende auto voldoet aan de definitie van een motorrijtuig als omschreven in artikel 1 van de Wegenverkeerswet; uit de jurisprudentie blijkt dat ook een motorrijtuig met uitgeschakelde of defecte motor daaronder valt;
- de bewuste auto nam deel aan het verkeer overeenkomstig de omschrijving van artikel 1 van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen.

De van toepassing zijnde w.a.-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar A dekt de aansprakelijkheid van onder andere de houder en de bestuurder van het motorrijtuig en zijn werkgever indien de laatste krachtens artikel 1403 lid 3 B.W. aansprakelijk is.

De commissie merkt nog op dat in artikel 1 van de bijzondere voorwaarden van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B weliswaar is bepaald dat mede gedekt is de aansprakelijkheid van verzekerde voor schade met motorrijtuigen van cliënten aan derden toegebracht; echter met de restrictie dat een voor het betreffende motorrijtuig elders lopende verzekering voor het risico van de wettelijke aansprakelijkheid te allen tijde zal voorgaan. De commissie is van oordeel dat deze restrictie in het onderhavige geval van toepassing is.

-3-

Conclusie

De commissie concludeert dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid onder de dekking van de w.a.-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar A valt nu deze aansprakelijkheid expliciet van de dekking van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar B is uitgesloten.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend om een bindend advies. De commissie geeft als haar bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal hebben te verlenen.

's Gravenhage, 8 maart 1982

De Verbondscommissie Samenloop,

de voorzitter,

w.g. B.H. van Beem

(B.H. van Beem)

de secretaris,

w.g. S.N.W. Karreman

(mr. S.N.W. Karreman)